

מ"ת 1581/03/16 - מדינת ישראל נגד אלירן ויסוקר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

07 מרץ 2016

מ"ת 1581-03-16 מדינת ישראל נ' ויסוקר(עציר)

בפני כב' השופטת ליאת שמיר הירש
המבקשת
נגד
המשיב
אלירן ויסוקר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד אלי מוסרי.

ב"כ המשיב - עו"ד חן בן חיים.

המשיב הובא באמצעות שב"ס.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להחזקת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מאז שנת 2005 ונהיגה ללא ביטוח, כמו כן מייחס כתב האישום נהיגה ברכב כשרישיונו פקע מעל ל-6 חודשים.

במהלך הדיון בבקשה, שהתקיימה במעמד הצדדים, הובא לידיעתי תיק החקירה ועל פיו טען ב"כ המבקשת, כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

ב"כ המבקשת טען, כי לנוכח העבירות המיוחסות בכתב האישום קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו ולפיכך ומשאין בנסיבות המקרה, לאור עברו המכביד, חלופת מעצר הולמת ביקש להיעתר לבקשתו ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מנגד טענה ב"כ המשיב כי בתיק ישנן ראיות לכך שהמשיב נעצר על ידי אנשי משטרה מבלי שנתקיימה עילה לעיכובו ובשל כך יש להורות על שחרורו.

בנוסף טענה כי אף שאינה חולקת על קיומן של ראיות בדבר היותו של המשיב פסול מתוקף גזר דין שניתן נגדו מיום 03.01.16 וכן על אף שאין מחלוקת כי המשיב אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף מאז שנת 2005 אין זה המקרה בו יש להורות על מעצר עד לתום ההליכים ויש לקבל את עמדתה בדבר שחרורו של המשיב לחלופה.

ב"כ המשיב הוסיפה וטענה כי פסילתו של המשיב בבית המשפט, על אף נוכחותו שם, לא הייתה מובנת לו כראוי וזאת בהתבסס על העובדה שטיעון הצדדים לפסילה במסגרת ההסדר ביניהם היה טיעון פתוח ולמשיב לא ניתן הסבר ראוי על ידי באת כוחו דאז.

אין חולק כי תנאי מהותי למתן צו מעצר עד תום ההליכים, שבלעדיו אין, הוא שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה וטיבן של ראיות אלו הוא כזה שיש סיכוי סביר לכך, שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר יבססו את אשמת המשיב מעל לכל ספק סביר.

בשלב זה של הדיון נבחן הכוח הפוטנציאלי ההוכחתי של הראיה (ראה בש"פ 8587/95 זאדה נ. מ"י).

זאת ועוד, לפי סעיף 21 (א)(1) לחוק רשאי בית המשפט לצוות על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים אם הוא סבור שנתקיימה אחת החלופות שפורטו שם ושאת מהם, האמורה בסעיף קטן (ב) היא **"שקיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם ואת בטחון הציבור או את בטחון המדינה"**. בסעיף קטן (ג) פורטו 5 חלופות שעליהן נאמר כי **"חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב) אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת"**.

מתיק החקירה עולה כי כנגד המשיב ניתן גזר דין ביום 03.01.16, כחודשיים טרם האירוע נשוא תיק זה, בו הוטלו עליו 8 חודשי פסילה.

כמו כן, עולה מתיק החקירה, ואין על כך מחלוקת בין הצדדים, כי המשיב אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף מאז שנת 2005.

מעדותו של המשיב עולה כי הוא הודה בנהיגתו ביום האירוע וכך גם עולה מדוחות הפעולה של השוטרים.

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי ישנן ראיות לכאורה.

מעיון בעברו של המשיב עולה כי לחובתו 11 הרשעות קודמות פליליות בגין פריצה לרכב, שבל"ר, הפרת הוראה חוקית, נהיגת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה, גניבה, הפרת הוראה חוקית, הסגת גבול, החזקה ושימוש בסמים ותיווך בעסקת סמים.

כמו כן מעברו התעבורתי עולה כי אין זו הפעם הראשונה בה מבצע המשיב עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ולמעשה מדובר בפעם הרביעית בה הוא מבצע את העבירה כאמור.

אין בעברו של המשיב עבירה דומה של נהיגה בזמן פסילה וזו פעם ראשונה שהוא נתפס נוהג בעבירה זו.

כעולה מטיעוני הצדדים, המשיב שוחרר ממאסר בן 14 חודשים ביום 10.02.2016.

עוד עולה מטיעוני הצדדים, כי כשבועיים לפני האירוע נשוא תיק זה נעצר המשיב, כשהוא נוהג, על ידי שוטרי תנועה והוא קיבל דו"ח בגין נהיגתו ללא רישיון נהיגה תקף.

לאחר שבחנתי את הבקשה ועיינתי בחומר החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב ואף קיימת עילת מעצר כנגדו בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הצבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב).

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

לעניין חלופת המעצר יש לבחון את טיבן של העבירות ומהותן לנוכח התנהגות המשיב ועברו.

זאת ועוד **"הבסיס לחלופת מעצר טמון ביכולתו של ביהמ"ש לתת בנאשם אמון"** (בש"פ 8123/99 נשד נ. מ"י, לא פורסם).

מכל האמור עולה כי השאלות שעניינן בחינת חלופת מעצר **"מתמקדות בעיקרן בשתי שאלות - שהן שתי פניה של שאלה אחת - האם הנאשם מסוכן והאם ניתן ליטול את עוקצה של סכנותו, שהנסיין להשיב עליה הוא, בעצם, נסיון לצפות מראש את התנהגותו של אדם... בבואו להשיב על שאלות אלו על בית המשפט למצוא נקודות משען בטוחות ככל האפשר שאותן יכול הוא למצוא בתוך שתי מערכות של עובדות המושתתות על הראיות שהובאו בפניו בשלב זה. הראשונה - המעשה, השניה - העושה. דהיינו, עליו לבדוק אם מעידות נסיבותיה של העבירה כשלעצמם שהנאשם עלול לחזור על המעשה... עליו לבדוק אם מעידה אישיותו של הנאשם, כפי שהיא מתגלה מתוך עברו ואורח חייו, על כך שהוא עלול לחזור על המעשה"**. (ראה בש"פ 5222/97 קופל פטשניק נ. מ"י, טרם פורסם).

בקצרה אומר כבר עתה כי מחומר הראיות המצוי בתיק עולה כי המשיב נעצר על ידי השוטרים ונתבקש להגיש מסמכים ורישיונות, פעולה אשר אינה דורשת עילת מעצר.

משלא היה בידי המשיב לספק רישיון נהיגה עוכב לתחנת המשטרה, אז התברר כי הוא נוהג בפסילה וללא רישיון נהיגה תקף מאז שנת 2005.

כמו כן, אציין כבר כעת כי טענותיו של המשיב לעניין הבנתו את ההסדר אשר אליו הגיע בבית המשפט השלום באשקלון מקומן בהליך העיקרי.

משעומד בפניי משיב אשר עברו מכביד, אשר נוהג ללא מורא מהחוק, על אף שאין ברשותו רישיון נהיגה כבר משנת 2005 וכשהוא מצוי בפסילה זאת לאחר שכבר נתפס נוהג, שבועיים קודם לכן, ובתקופה כל כך קצרה לאחר ששוחרר ממאסר ארוך, עולה בפניי הקושי לבחון את מידת האמון אשר ניתן לתת במשיב.

על כן, לנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, יש מקום, בנסיבות העניין, להורות על הגשת תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21 א' לחוק, שלפיו יבדוק שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו ויבחן את הערבים והמפקחים אותם הציע המשיב ואשר נחקרו בבית המשפט, וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או תנאים מיוחדים לשחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם.

מזכירות ביהמ"ש תשגר עותק ההחלטה לשירות המבחן **בפקס** ככל הניתן, עוד היום.

לפיכך ומכל האמור הנני מורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

הנני קובע להמשך דיון, לאחר קבלת תסקיר מעצר, ליום 21.03.16 בשעה 14:30.

המשיב יובא באמצעות שב"ס - יחידת נחשון.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר א' תשע"ו, 07/03/2016 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

הוקלד על ידי ליאת אלבז